

РЕШЕНИЕ

№ 4593

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Радина Карамфилова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7283** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния си представител юрк. Д., срещу Решение № 2708 от 08.06.2023 г., постановено по АНД № 2626/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 95-ти състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ при МРРБ против „Техноинженеринг-96“ ЕООД за нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП, за което на основание чл. 187, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП му е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност. Моли за отмяна на решението на СРС, съответно да бъде потвърден оспорения ЕФ, като законосъобразен и правилен.

В съдебно заседание, редовно призван, касаторът се представлява от юрк. Г., която поддържа жалбата и моли за нейното уважаване. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът, "Техноинженеринг-96" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област С., [населено място], п.к. 2140, [улица], вх. Б, представлявано от управителя Г. Д. Д., чрез пълномощника си адв. Л., в писмен отговор излага становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба, поради което

моли същата да бъде отхвърлена и да бъде потвърден оспорения съдебен акт. Претендира разноски.

Редовно призван за съдебно заседание, ответникът се представлява от адв. Л., която моли да бъде потвърден оспорения съдебен акт. Прилага списък с разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, XXV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 2708 от 08.06.2023 г., постановено по АНД № 2626/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 95-ти състав, е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ при МРРБ против „Техноинженеринг-96“ ЕООД за нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП, за което на основание чл. 187, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП му е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е установил от фактическа страна, че на 28.06.2021 г. в 17:14 ч. влекач „ДАФ ФТ ХФ“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на „Техноинженеринг-96“ ЕООД, с технически допустима максимална маса 20 500 кг, брой оси 2, екологична категория Евро 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44 000 кг, се движел на територията на Столична община по път А-6, км 50+427, с посока нарастващ километър. Пътят бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. За посоченото пътно превозно средство не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, като за ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението било установено с техническо устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, което се намирало на път А-6, км 50+427.

За установеното нарушение бил издаден ЕФ № [ЕГН] за нарушение на разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, съобразно утвърден образец на електронен фиш, по силата на който на основание чл. 187, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП на дружеството-собственик на ППС била наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв.

Горепосочената фактическа обстановка съдът е установил от събраните по делото писмени доказателства: снимков материал към електронен фиш № [ЕГН]; свидетелство за регистрация на ППС, Част I; тристранен договор № 9508/28.02.2020 г., ведно с приложение; създаден доклад от Електронна система за събиране на пътни такси по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП за установени нарушения по чл. 19, ал. 3 - 3в ЗДвП; протокол № 28765/21 от заседание на УС на АПИ; заповед № РД-11-983/13.09.2021 г.; сертификат за контрол № 0832/13.01.2020 г.; протокол за установяване годността за приемане на изграждането, доставката и монтажа на нова стационарна контролна точка, ведно с приложения; извлечение за историята на обработка на електронен фиш № [ЕГН].

За да отмени обжалвания пред него ЕФ СРС приема, че липсва правно предвидена възможност за санкциониране на нарушенията по чл.179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш. Приел е, че аргументите в подкрепа на съответната теза изхождат от систематическото тълкуване на цитираните разпоредби, въз основа на които се

обуславя извод, че ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо. Приел е, че издавайки атакувания електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, вместо АУАН и респективно наказателно постановление, наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение. По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил ЕФ като незаконосъобразен. Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение.

Пред СРС не са събирани гласни доказателства и не са разпитани свидетели.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Безспорно към датата на твърдяното нарушение в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП е предвидена възможност за издаване на ЕФ само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият ЕФ е подлежал на отмяна само на това основание. Безспорно е също, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП е допълнена, като вече се предвижда, че „при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Изменението е влязло в сила от 13.02.2024 г. (ДВ бр. 13 от 2024 г.), което означава, че за нарушения като процесното, извършени преди тази дата, не съществува възможност за издаването на ЕФ.

В тази връзка съдът счита, че е следвало нарушението да бъде санкционирано по общия ред чрез съставяне на АУАН и издаване на НП. Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2).

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлича и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по

ал.1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл.179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл.179, ал. 3б от ЗДП. Тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл.179, ал.3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, АНО е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяна.

За пълнота на изложението съдът следва да отбележи, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Водим от изложеното при служебната проверка, не се установиха въведените от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

По тези съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, основателно и доказано е искането на ответника за присъждане на разноски в общ размер на 1 950 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение в производството пред ВАС и касационната инстанция. С оглед фактическата и правна сложност на делото, активното участие на защитника в производството не се споделят възраженията за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд – София град, XXV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2708 от 08.06.2023 г., постановено по АНД № 2626/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 95-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на "Техноинженеринг-96" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област С., [населено място], п.к. 2140, [улица], вх. Б, представлявано от управителя Г. Д. Д., сумата в размер на 1 950 (хиляда деветстотин и петдесет) лева, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: